

A MENTŐK NAPJA IZSÓFALVÁN

Május 10-én ünnepeljük a Mentők Napját. 1887. május 10-én alakult meg Budapesten az Önkéntes Mentőegyesület Kresz Géza fővárosi kerületorvos kezdeményezésére. A mentés ügye 1948-ig a társadalmi egyesületek kezében maradt, akkor jött létre az Országos Mentőszolgálat és ez által a mentés állami feladattá vált. Napjainkban az Országos Mentőszolgálat irányítja a különböző mentőszervezetek működését, szakembereket képez, valamint országszerte oktatja az oxyológiát, azaz a mentést. Május 10-ét a szolgálat születésnapjává nyilvánították, ekkor ünnepeljük A MENTŐK NAPJÁT MAGYARORSZÁGON. Ezen a napon kitüntetések, pénzjutalmak adnak át az életmentésben élenjáró orvosoknak, mentősöknek, egészségügyi dolgozóknak.

Az OMSZ izsófalvai mentőállomásán is ünnepséget rendeztek a Mentők Napja alkalmából, melyre meghívást kaptak a környező települések polgármesterei, jegyzői, a helyi intézmények vezetői, munkatársai, a Szivárvány Óvoda növendékei és az Izsó Miklós Általános Iskola tanulói. A vendégek megismerkedhettek az állomás munkájával, berendezéseivel, a mentőautó felszerelésével, és egy kis kiállításon a múlt emlékeit is megtekinthették. Sor került különböző egészségügyi mérésekre, és az újjáélesztést, elsősegélynyújtást is gyakorolhatták.

Az izsófalvai mentőállomás 1951-ben létesült, azzal a céllal, hogy a Sajó-Bódva-köze aprófalvas lakosságának és az ugrásszerűen növekvő környékbeli bányásztelepülésen élők számára szükség esetén biztosítsák a gyors és szakszerű segítséget, a kórházba jutást. (Ekkor legközelebb még csak Miskolcon voltak kórházak.) Másfél évtizedig a Községháza emeletes épületének földszintjén kapott helyet, ott, hol ma a családsegítő szolgálat és a fogorvosi rendelő található. 1951-1953-ig a községi tanács vb-titkára, Kerezsi Béla látta el mellékállásban a vezetői teendőket. 1953-ban azonban olyan rendeletet hozott az akkori egészségügyi kormányzat, hogy állomásvezető csak képzett szakember lehet, ezért ettől kezdve mentőtisztek vagy valamilyen egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személyek töltik be a vezetői tisztséget.

1966-ban minőségi változás következett be az állomás helyzetében: a református egyháztól vásárolt területen felépült a mai, korszerű mentőállomás, ami lehetővé tette a mentőautók számának és az állomás személyzetének növelését. Több évtizeden keresztül fontos szerepet töltöttek be az izsófalvai mentősök a tágabb környék egészségügyi ellátásában. Az sem elhanyagolható szempont, hogy fennállása óta sok gépkocsivezetőnek és mentőápolónak biztosított munkahelyet az állomás. Az itt dolgozók minden időszakban bekapcsolódtak a település társadalmi-kulturális életébe, különböző módon segítették az önkormányzat és a civil szervezetek tevékenységét (például bemutatót tartottak a falunapokon, egészségügyi előadásokat, szűréseket szerveztek, együttműködtek a helyi Vöröskereszt-szervezettel a véradások, lakossági feladatok ellátásában stb.)

Az utóbbi időben a mentőszolgálat átszervezése, ésszerűsítése után, valamint a térségben létrejött új állomások belépését követően mindössze egy, de a legkorszerűbb követelményeknek is megfelelő mentőautó maradt az állomáson. Ez azonban semmivel sem csökkenti munkájuk, tevékenységük értékét, fontosságát. Áldásos, odaadó munkájukért köszönettel tartozunk mindannyiuknak, a „régieknek” és a „maiaknak” egyaránt!

Képriportunk az esemény legérdekesebb pillanatait mutatja be. (Simonné Veres Kinga felvételei.)